

Gianni Rodari

En Ricard, l'escultor

Dibuixos de Montse Tobella

No hi ha cap escultor millor que en Ricard. La seva especialitat és fer unes estàtues que, en el mateix moment que les acaba, salten del pedestal, fan una reverència i se'n van a córrer món pel seu compte.

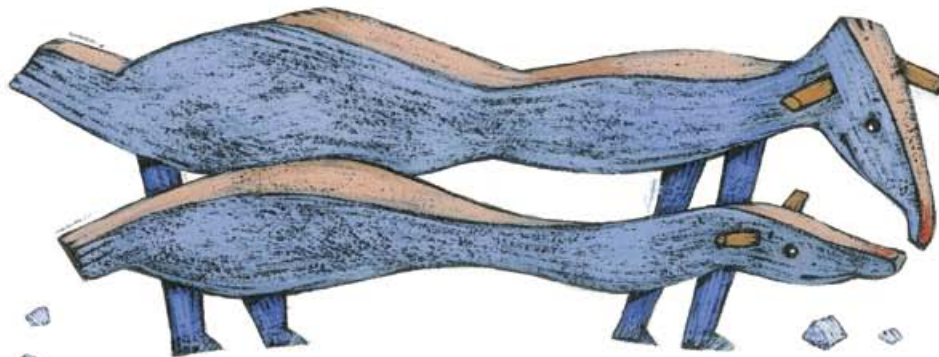

6

Igual que va fer Pinotxo, que quan va sortir de les mans del fuster Gepet, va fugir i es va posar a fer-ne de tots colors.

7

8 Per exemple, en Ricard esculpeix una ovella, una preciosa ovelleta amb la llana espessa i suau. Això de suau és un dir, perquè es tracta de

llana de marbre, encara que a vegades també treballa l'argila o la fusta. I vés a saber si la llana de marbre 9 escalfa tant com la de... llana!

En resum, en Ricard esculpeix una ovella i, tan bon punt l'acaba, l'animal es posa a cridar:

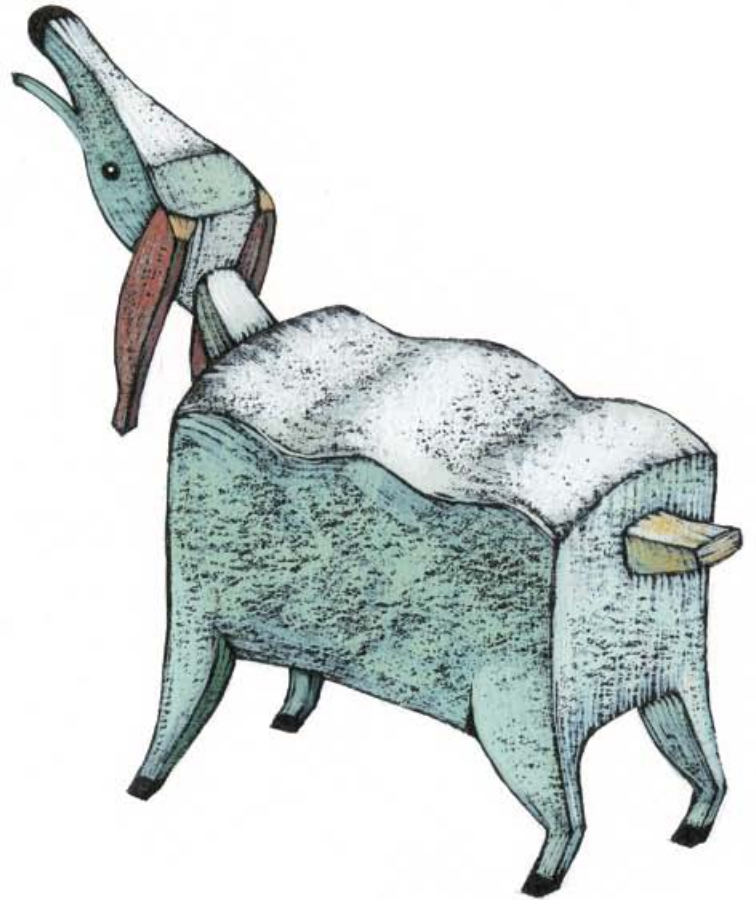
Beeee!

–Beeee! Beee! Moltes gràcies, senyor escultor. Sabria dir-me vostè si per aquí a prop hi ha cap prat amb una mica d'herba fresca? Tinc tanta gana que menjaria pedres i tot.

12

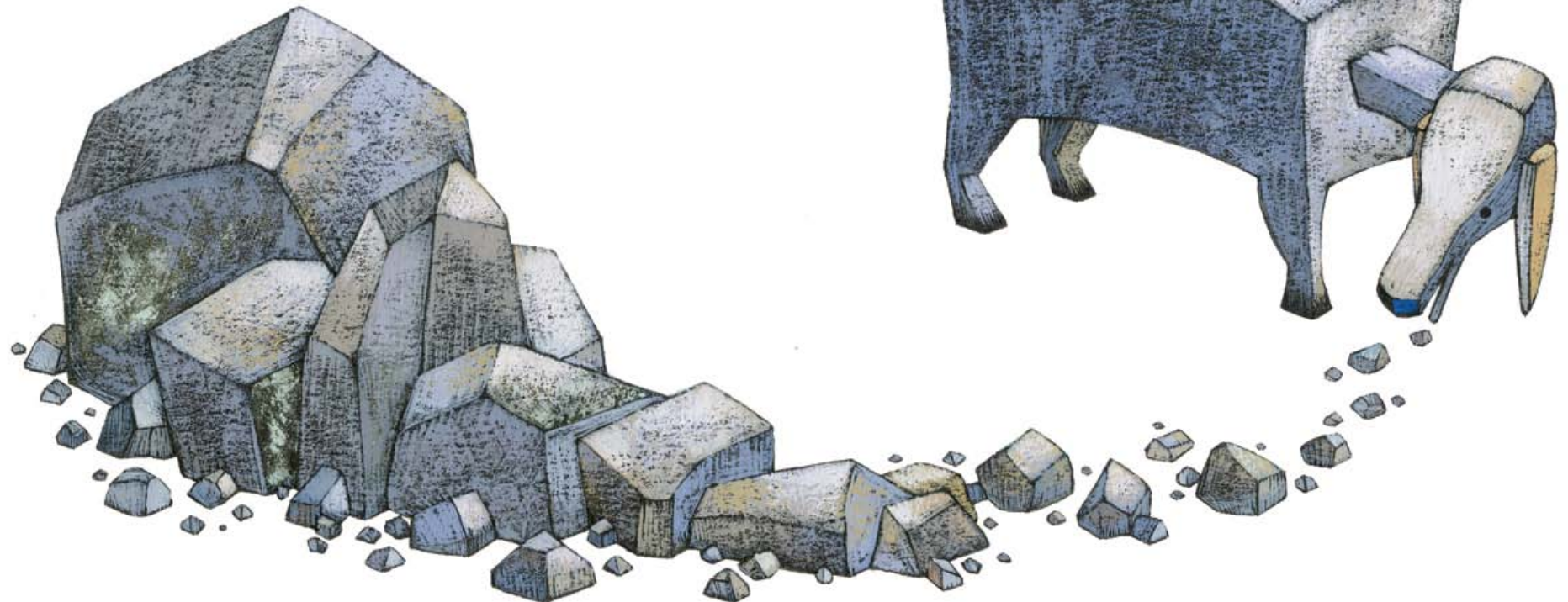
Beeee!

13

–Senyora ovella, si vol, pot menjar pedres perfectament, vostè –contesta amablement l’escultor–, perquè la seva boca està feta precisament de pedra. I també la seva cua.

14

15